

30.10.2018

HEI YSTÄVÄT!

Lämmin tervehdys täältä syksyisestä Jerusalemissa. Saavuttuani takaisin lyhyeltä Suomen vierailulta, päiväni ovat täyttyneet monenlaisista asioista ja kohtaamisista. On ollut erinäisiä keskusteluja, tapaamisia, asioiden hoitamista, konkreettisen tuen jakamista tarvitseville, vierailuja erinäisissä paikossa ja tapaamisia suomalaisryhmien kanssa. Työssäni todella saan nähdä ja kuulla sitä todellisuutta, missä paikalliset ihmiset ja yhteisöt elävät täällä, niin iloissa kuin vaikeuksissa.

Eräs perheenäiti otti yhteyttä ja kertoi, että oli saanut yhteystietoni eräältä järjestön työntekijältä. Hän saapui luokseni moninaisten taakkojen kanssa. Hän koki olevansa täysin umpikujassa elämässään. Lähdimme aukaisemaan vaihe vaiheelta hänen elämäänsä. Vaihe vaiheelta hän sai jättää taakkoja Vapahtajamme kämmenelle. Umpikujan tilalle on alkanut avautua uusia näköaloja ja mahdollisuuksia. Toivottomuus on muuttunut todelliseen toivoon ja muutokseen. On ollut suuri ilo nähdä niitä konkreettisia muutoksia hänessä ja hänen elämässään.

Joitakin aikoja sitten erään päiväkodin vastuuhenkilö kääntyi puoleeni ja kysyi mahdollisuuksia tukea erästä perhettä. Kartoitettiin perheen tarpeita ja luotiin tukiverkosto perheen ympärille. Itse olen tavannut tätä perhettä melkein viikottain. Eräänä päivänä meillä oli mielenkiintoinen keskustelu lapsen ja isoäidin kanssa Jumalasta. Kuka on Jumala ja mitä tarkoittaa, että Jumala on läsnä aina ja kaikkialla. Viime viikolla tämä päiväkotijärjesti syysretken lapsille ja vanhemmille. Sain myös kutsun sinne. Meillä oli aivan ihana päivä luonnossa. Valettiin, leikittiin ja pelattiin luonnossa. Miten nautinnollista oli syödä eväitä myös luonnon helmassa. Nousi kiitollisuus kaikesta.

Kevät- ja syyskausi on myös parhainta aikaa kouluille tehdä erinäisiä retkiä. Täällä vain tulee huomioida hyvin tarkkaan sääolosuhteet sadekausina. Runsaat, voimakkaat vesisateet ovat hyvin vaarallisia, kun liikutaan esim. Negevin autiomaan alueella. (Negevin autiomaan peittää kuolleestamerestä etelään koko Israelin eteläosan alueen, lukuun ottamatta kapeaa Jordanjoen rantaa reunustavaa Aravanlaaksoa) Kovien sateiden aikana kuivat joenuomat täyttyvät vedestä, tulivat suorastaan. Vesi kun virtaa niistä, se on todella voimakasta. Siihen jos joutuu, ei pysty tekemään mitään, vesi vie mennessään. Toinen seikka mitä pitää sadepäivinä huomioida, on vierivät kivet vuoristosta. Kivien koot saattavat olla erittäin isojakin. Useampi vuosi sitten olimme tulossa työntekijäpäiviltä Eilatista. Matkamme aikana oli alkanut satamaan. Olimme päässeet tulemaan vasta noin vajaan tunnin kun yhtäkkiä näimme edessämme tien olevan täynnä vettä. Auto oli sen verran korkea, että pääsimme ajamaan veden läpi. Osa ryhmästä lähti Kuolleenmeren kautta kohti Jerusalemiä, itse lähdin kohti autiomaan toista puolta kohti Tel Avivia. Siellä vuoristossa ajaessani oli useita kertoja, milloin oli isoja kiviä vierinyt tielle.

Sinä päivänä oli ainakin yksi tapaus, missä valtava kiven lohkare oli vyörynyt alas ja iskeytynyt autoon. Autossa olevat henkilöt menehtyivät vammoihin. Palomiehet ovat kiireisiä näinä päivinä. He siirtävät vierineet kivet pois ajoteiltä.

Eilen olin työnohjauskeskustelussa ja siinä tuli esille Jordaniassa tapahtunut tapaturma, missä kuoli koululaisia, jotka olivat myös kouluretkellä. Tämän tapauksen kautta nousi henkilölle omat traumat ja muistot muutaman vuoden tapahtumasta. Siinä kävimme läpi hänen menneisyyden kokemuksia, tunteja silloin ja nyt. Näinä vuosina olen oppinut, että mitä useimmiten täälläpäin tapahtuu jotain tavalla ja toisella - ihmisillä on jonkinlainen kytkös asioihin. Jään pohtimaan sanontaan: Kaikki kytkeytyy kaikkeen.

Tänä syksynä keskuksellamme on vierailut muutamia ryhmiä Suomesta. Lähetysseuran järjestämiä ryhmiä oli myös kaksi: Tasausryhmä syyskuussa ja Opintoryhmä lokakuussa.

On ollut erittäin rohkaisevaa paikallisille, että nämä ryhmäläiset vierailivat tapaamassa heitä. Tutustumassa paikalliseen elämään täällä ja kuulla täällä tehtävästä työstä. Sitä ei voi koskaan tarpeeksi painottaa miten paljon se merkitsee paikallisille. Ja luottaen, että matkalaiset saivat paljon itselle ja jaettavaksi kotimaassaan. Kummatkin ryhmät kävivät mm. vierailemassa kummikoulullamme ja Mi'ilyanin koululla Pohjois-Israelissa. Kuvassa ryhmäläiset tapaamassa koululaisia.

Toivotan teille jokaiselle oikein antoisia päiviä omalla paikallanne. Jokainen on tärkeä ja arvokas. Tavataan rukoussillalla.

”Sydämeni riemuitsee Herrasta. Minä sanon: Puhu, palvelijasi kuulee”

Lämpimän ja Siunaavin terveisin *Sari-Johanna Kuittilo*

Sari-Johanna Kuittilo

Israelissa vuodesta 2005.

Työkuvaani kuuluu diakoniatyö, työnohjaus ja dialogityö.

Osoite: Felm, Sari-Johanna Kuittilo, P.O Box 584, 91004, Jerusalem, Israel.

Email: sari-johanna.kuittilo@felm.org

Toivo. Yhteistyö. Muutos.

Kristillinen sanoma toivosta, uskosta ja lähimmäisenrakkaudesta on ollut työmme lähtökohta jo lähes 160 vuotta. Tule mukaan rakentamaan oikeudenmukaista ja inhimillistä maailmaa.

Tue työtämme:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30

BIC: DABAFIHH, viestiksi työntekijän nimi.

